

La ventana de la UJI

30 anys d'UJI: Crònica d'un homenatge

Serán moltes les persones que han sigut i són estudiants que recordaran emocions i experiències des de la seua matrícula en l'UJI

CARMEN LÁZARO*

Febrer de 1991, sabia quina carrera volia estudiar i vaig pensar que era molt afortunada. Acabaven de publicar en la premsa que Castelló ja tenia universitat, amb decret de creació i tot, i vaig llegir amb satisfacció que la llicenciatura que s'havia convertit en el meu objectiu s'impartia completa... Em matriculava en pocs mesos a la Universitat Jaume I, era una oportunitat, un repte, podria ser universitària... Què més podia demanar?... Durant els meus anys de batxillerat, quan començava a dibuixar els inicis de la meua vida adulta, amb somnis, anhels i llocs, un pensament recurrent era el de si per fi a Castelló tindríem universitat, i ací estava. És cert que teníem el nostre estimat CUC, des del qual a poc a poc s'havien anat forjant amb esforç, tenacitat, il·lusió i treball titànic i col·laboratiu d'institucions i societat, els fonaments de la Jaume I i, en qualsevol cas, si acabava COU i superava la selectivitat i encara no s'havia atès la reivindicació de tindre universitat, podria començar igual la carrera i ja veuríem què passava amb els últims cursos, però..., objectiu aconseguit! Gràcies a la implicació, l'energia i l'esperit visionari de moltes persones, aquell any co-

mençaria a la Universitat Jaume I. I així va ser. Un octubre de 1991».

Serán moltes les persones que han sigut i són estudiants les que es reconeguen en aquestes línies i que recordaran i reviuran emocions, amistats, situacions, plans, sensacions i un llarg etcètera d'experiències que han tingut lloc a partir del moment de la seua matrícula en l'UJI, i també, per descomptat, les persones que reconstruirán les circumstàncies dels seus inicis com a docents o com a

si l'UJI va ser l'entitat que va crear la primera pàgina web d'Espanya, no hi ha dubte que la digitalització està en el seu ADN, de manera que en la mesura que les qüestions tècniques ho permeten — que ho permetran—, l'entorn digital ens ajudarà a oferir aquest testimoni de gratitud i homenatge a través de la pantalla dels nostres dispositius. Moltes accions tindran lloc en línia i en streaming i fins i tot de manera asincrònica i, per descomptat, només

si és possible en atenció a l'evolució de la pandèmia i sempre amb totes les precaucions, perquè arribe a ser possible la trobada real, disposarem de determinats espais i zones a l'aire lliure d'un campus, el de l'UJI, que ha transformat urbanísticament la ciutat.

Fa pocs dies es va presentar a través de les xarxes i de manera telemàtica un programa d'actes, propostes i activitats en les quals s'ha involucrat i implicat tota la comunitat universitària i que, per les especials circumstàncies, es configura com a projecte obert, en constant actualització. Sens dubte, la conjuntura d'aquest 2021 afavoreix la creativitat, la integració, l'adaptabilitat i la gestió de la incertesa de manera conscient, en conclusió, ni es pot ni es deu tancar un programa. Així s'ha entès des de les diferents comissions (docència, investigació, campus, internacionalització, solidaritat...), coordinades per la comissió permanent, que en l'UJI tenen l'encàrrec de la gestió de la programació. S'han rebut nombroses propostes que ofereixen una bona prova de la complicitat i la il·lusió amb la qual les persones que formen la comunitat universitària viuen i pensen en l'UJI.

És un programa obert confeccionat per elles, des d'UJI per a tota la societat, sense la qual la Universitat no hauria existit i no tindria raó de ser. A totes les persones

que durant aquest any estaran «implicades en» i «il·lusionades amb» i seran «còmplices» d'aquesta commemoració, gràcies per fer-la possible, el vostre compromís i vocació de servei públic us descriu i defineix.

La repercussió de l'educació superior, de la investigació, de la ciència, de la cultura universitària en la societat en la qual s'installa i a la qual apella, és un valor inqüestionable que, precisament en aquests temps, està mostrant la seua eficàcia i competència. Reivindicar aquest valor és el descriptor més precís d'aquesta commemoració i de les activitats del trentè aniversari.

No podíem renunciar a aquesta celebració i demostrar així, una vegada més, que la Universitat està en la primera línia de l'adaptació a les circumstàncies i a l'avantguarda de la gestió.

«Febrer de 2021, han passat trenta anys des d'aquell moment en el qual em vaig imaginar estudiant universitària, a pocs mesos de començar la carrera que es va convertir en la meua vocació i que va créixer i es va desenvolupar en la universitat que habite, en ella i des d'ella va començar a edificar-se —i ho continua fent— la meua concepció del món». Possiblement, moltes persones es continuen reconeixent en aquestes paraules. Per totes elles i per les que es reconeixeran al llarg del temps, gràcies per aquests trenta anys. ■

***Vicerectora de Cultura i Relacions Institucionals**

La repercussió de l'educació superior en la societat en la qual s'instal·la és un valor inqüestionable